Dosarul nr. 5r-4091/2024
4-24123188-12-5r-30102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 ianuarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiţionarului Stanislav Șevcenco
Interpretului Ana Lobari
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul IP Botanica Cristina Popenea
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de **Șevcenco Stanislav, data nașterii *****, IDNP ***** domiciliat în *****,** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Botanica, Popenea Cristina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 10 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 500 lei,

C O N S T A T Ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 457324 din 16.10.2024, lui Șevcenco Stanislav, i s-a incriminat comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, prin faptul că la data de 10.10.2024 orele 15:18 în mun.Chișinău str. N. Titulescu ½ aflîndu-se pe adresa sus indicată manifesta un comportament neadecvat și agresiv față de cet. ***** Nadejda a.n.*****

Agentul constatator din cadrul IP Botanica Cristina Popenea, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 457324, încadrând faptele respective în baza prevederilor art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 10 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 500 lei.

La 22.10.2024, Șevcenco Stanislav, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, prin care se solicită încetarea procesului contravențional pe motivul prezenței stării de iresponsabilitate. .

Potrivit contestației, petiționarul a menționat că*, la 16 octombrie 2024. la ora 10 și 10 min.. a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție și emisă decizia agentului constatator Popenea Cristina, prin care a fost sancționat pentru comiterea contravențiilor prevăzute de ari. 354 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în cuantum de 10 unități convenționale. În acest mod, în conformitate cu prevederile articolelor 5, 7, 17[1], 26. 27[1], 441.443-445. 448 și 461 din Codul contravențional, solicită admiterea contestației cu încetarea procesului verbal cu privire la contravenție din motivul prezenței stării de iresponsabilitate.*

În cadrul ședinței de judecată, petiționarul Șevcenco Stanislav a solicitat admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, din motivele invocate în contestație.

Agentul constatator din cadrul IP Botanica, Popenea Cristina fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, prin citație electronică expediată la adresa de e-mail: ipsbotanica@igp.gov.md șîn ședință de judecată nu s-a prezentat. Astfel, potrivit art. 455 alin. (2) din Codul contravențional s-a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator.

Subsecvent, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Studiind materialele cauzei,audiind petiționarul, instanța de judecată, consideră necesar de a admite contestaţia şi de a anula procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 457324 și decizia de sancționare din 16.10.

2024 întocmite în privința lui Șevcenco Stanislav din următoarele considerentele ce urmează.

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024 a fost depusă de către petiționar la 22.10. 2024, fiind înregistrată la 22.10.2024 cu nr. de intrare „12286", adică cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, în condiţiile imposibilităţii probării datei exacte a recepţionării deciziei recurate.

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Șevcenco Stanislav a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul săvârşirii, constituie contravenție, *huliganismul nu prea grav, adică* ***acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică*** *şi liniştea persoanei fizice*

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, în vigoare la momentul comiterii contravenţiei şi la adoptării deciziei de sancţionare, contravenţiile prevăzute la art. 76^1 din acelaşi cod se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024 şi a deciziei de sancţionare.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitorului/petiționarului, acesta fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare, fapt neinfirmat de ultimul în faţa instanţei, dar în lipsa unei probe a înmânării copiei deciziei.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului totuşi i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, reprezentantul semnând în cadrul rubricii nominalizate, fără a prezenta anumite obiecții.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a fost privat de dreptul la apărare, fiindu-i acordat dreptul şi timpul necesar din momentul citării până la adoptarea deciziei de sancţionare de a fi reprezentat

suplimentar şi de un avocat ales, iar de către reprezentant, concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenței unui interpret/traducător.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că faptelor imputate şi faptele incriminată petiționarului nu se confirmă prin probe pertinente.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiționarul Șevcenco Stanislav a fost sancționat în temeiul art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul săvârşirii, constituie contravenție, *huliganismul nu prea grav, adică* ***acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică*** *şi liniştea persoanei fizice.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator şi în temeiul altor probe acumulate, fiind adoptată o deciziei de sancţionare în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional; - informația 112 fiind solicitată poliția la adresa Chișinău str. Titulescu ½ motivul fiind conflict; - raportul subofițerului superior al IP Botanica Vasilașco V. din 10.10.2024;- cererea cet. Talacvadze Nadejda prin care solicită încetarea cauzei așa cum nu are careva pretenții la cet. Șevcenco Stanislav; - raporty de constatare din 6.10.2024;

Totodată la contestația înaintată de către petiționar a fost anexat cetrificatul Centrului Comunitar de Sănătate Publică Botanica prin care se informează că *Şevcenco Stanislav se deserveşte la medicul psihiatru cu diagnoza - schizofrenie paranoidă.*

Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a *procesului verbal cu privire la contravenție* şi *altor probe acumulate*, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenţie*, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziţie, *procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*, declaraţiile victimei*, ale martorilor, înscrisurile*, înregistrările audio sau video, *fotografiile*, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

În concordanţă cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanţa relevă că agentul constatator a constatat fapta în baza propriilor constatări depistate în exerciţiul funcţiei, invocând în acest sens doar solicitarea 112 efectuată de pretinsa victimă, cererea pretinsei victime prin care declară că nu are careva pretenții la Șevcenco Stanislav, rapoartele întocmite, astfel încât a recurs la o analiză superficială a materialelor cauzei, dar *de facto* chiar din probele prezentate denotă exclusiv contrariul faptei incriminate, motiv pentru care propria convingere a agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei de către Șevcenco Stanislav, anume conform încadrării juridice reţinute este evident alterată şi nu poate să răstoarne prezumţia de nevinovăţie a făptuitorului.

Instanța de judecată constată că la materialele procesului contravențional prezentat în original instanței nu se regăsesc nici o probă care ar demonstra faptul că Șevcenco Stanislav ar fi comis contravenția prevăzută de art. 354 alin.(1) din Codul contravențional.

Astfel, în opinia instanţa, în situaţia în care instanţa va decide şi va motiva prin neîncrederea în anumite elemente de probă sau argumente ale unei părţi, pe

care nu le-ar considera credibile şi să se bazeze mai mult pe altele, la caz pe presupunerile formale ale acuzării, care sunt rigide şi superficiale, va afecta esenţial procedura în cauză prin inechitate sau arbitrarietate, fapt care nu poate fi admis de instanţă, în situaţia în care apărare a prezentat versiuni credibile, însoţite de probe autentice în acest scop.

Prin urmare, având în vedere că la materialele cauzei contravenționale sunt anexate probe care nu au un caracter cert în sensul acuzării persoanei sau sunt incomplete, instanța de judecată constată că acestea lasă loc de nesiguranță în privinţa vinovăţiei contravenientului, fapt care impune a se da eficienţă regulii potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea contravenientului (in dubio pro reo)”*.

Respectiv, instanţa nu va statua arbitrar în privinţa aprecierii vinovăţiei unei persoane, care nu recunoaşte comiterea faptei incriminate, în lipsa unor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susţinerea sau explicarea acuzării şi doar în prezenţa constatărilor personale ale agentului constatator, contrare de altfel probatoriului acumulat, care de altfel nici nu a dorit să îşi motiveze poziţia personal în instanţă.

Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei”* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61), iar tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

Prin urmare, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, cu anexarea unor probe formale, în lipsa unei constatări personale de către agentul constatator, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al

justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franței*, 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chișinău, a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție şi probe vădit evazive, fără să anexeze *de facto* alte probe, inclusiv materiale sau declaraţii ale altor martori oculari, care ar putea furniza detalii eficiente cu referire la cazul incriminat petiţionarului.

Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe *baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

În acest context, instanţa conchide că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite, în temeiul cărora instanţa constată o puternică îndoială asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției şi din acest considerent, în ceea ce privește starea de *fapt constatată şi incriminată conform art. 354 alin.(1) al Codului contravențional*, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului, şi respectiv nu există.

Totodată, având în vedere că a fost constatată lipsa faptei contravenției în partea ce ține de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, or în cazul procedurii în contestare, legiuitorul a prevăzut expres soluțiile care le poate aplica instanța de judecată, fiind incidentă doar încetarea procesului contravențional.

Or, conform art. 462 alin. (5) din Codul contravenţional, dispozitivul hotărârii cuprinde soluţia privind încetarea procesului contravenţional sau soluţia cu privire la vinovăţia persoanei de săvârşirea contravenţiei imputate şi, după caz,

la stabilirea sancţiunii contravenţionale, la aplicarea măsurii de siguranţă sau la înlăturarea executării sancţiunii.

În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Pe cale de consecinţă, în circumstanţele de fapt și de drept enunțate, contestația depusă de Șevcenco Stanislav împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024, adoptată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Popenea Cristina, pe semnele contravenției prevăzute art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, prin care petiţionarul a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 de unităţi convenţionale, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395, 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de **Șevcenco Stanislav** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10. 2024, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art.354 alin. (1) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 457324 din 16.10.2024, întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Șevcenco Stanislav a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 10 (zece) de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul a 500 (cinci sute) de lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Șevcenco Stanislav**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**